UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 702. Ioannis Pap. VI. Annus 1. Tiberii Absim. Imp. Annus 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Visual Library

tum ad Alphonſum tunc in Hiſpania regnantes ſatis oſtendunt, cum de ipſorum erga Romanam Eccleſiam obedientia & obſeruantia gratulatur: vt plane fuerit luce apertiſſima declaratum, ſicut inobedientia Principum & defectione ab Apoſtolica ſede iactura totius facta eſt regni, ita ipſum obedientia & cultu erga eamdem fuiſſe à barbaris vindicatum & ſtabilitum. Videant cæcutientes miniſtri Regum, Præſides prouinciarum, quam male conſulant Regum regnorumque ſaluti, dum nihil magis ſatagunt, quam iura Eccleſiaſtica impugnare, neſcientes ſe aduerſus Deum habere certamen, qui contra huiuſmodi ſacrilegia vindex exurgens (ſecũdum illud Propheticum a) *adducit conſiliarios in ſtultum finem, & Iudices in ſtuporem, baltheum Regum diſſoluit, & præcingit fune renes eorum.*

a Iob 12.

IESV CHRISTI ANNVS 702.

IOANNIS PAP. VI.	TIBERII ABSIM. IMP.
Annus 1.	Annus 6.

I. SEPTINGENTESIMVS ſecundus ſequitur annus decimaquinta Indictione, quo Tiberius Imperator, qui anno ſuperiori miſerat Theophylactum Exarchum ad deturbandum Ioannem Romanum Pontificem, paſſus eſt ipſe diuino iudicio dirum aduerſarium, à quo poſtea pelleretur Imperio. Sicut enim perpeſſum vidiſti Iuſtinianum obtruncationem narium & Imperij iacturam, cum in Sergium Papam violentius inſurrexit, ita grauiori hunc pœna intelliges eſſe mulctatum, cum item in Romanum Pontificem inſurrexiſſet. Siquidem (vt habent Græcorum Annales b) *hoc ipſo anno Iuſtinianus qui exul degebat (vt vidimus) in Cherſona, magnis ſumptis ſpiritibus amiſſum mal[illegible] Imperiũ, nomenq; reaſſumens Imperatoris & Chacanum* Lazorum Regem adiens, ſumpta ipſius ſorore, coniuge qui ope ad reditum arma parat, talis incenſus furore, vt cum mari tempeſtate eſſet in ſummo vitæ diſcrimine conſtitutus, dixiſſetq; ei [illegible]: Ecce morimur, Domine: Voue Deo pro ſalute tua, vt ſi Deus Imperium tuum tibi reddiderit, in nullum eorum [illegible]: ille furore repletus reſpondens, dixerit: Si pepercero vnquam eorum, in hoc loco me Deus demergat.* ſicq; Dei iudicio, qui in perfidos vltionem ita parabat euadens, legationemq; mittens ad Trebellium Bulgarorum Regẽ, vt eius auxilio poſſet reſtitui in Imperium, eo libenter annuente factum eſt, vt anno ſequẽti per Bulgaros Imperiũ reciperaret: quomodo autem id acciderit ſuo loco dicturi ſumus.

b Theoph. Ced. Zon. * Gazarum [illegible]

II. Perturbatur & in Occidente Romanum Imperium eodem ferme tempore: ſiquidem dum iſta geruntur in Oriente, Dux Beneuentanus Giſulphus Romanorum ditionem prædabundus incurſat, multamque inde prædam colligens, domum reuertitur. Anaſtaſius enim hæc de his habet in Iohanne Pontifice: *Giſulphus Dux gentis Longobardorum Beneuenti, cum in omni ſua virtute in Campaniam veniret, incendia & deprædationes multas exercet: cumque captiuos non paucos cepiſſet, & vſque ad locum, qui Horrea dicitur foſſatum feciſſet,* nempe caſtra poſuiſſet, *nulliuſq; extitiſſet, qui ei potuiſſet reſiſtere: denominatus Pontifex, miſſis Sacerdotibus cum Apoſtolicis donariis, vniuerſos captiuos de eorum manibus redemit, & illum cum ſuo ſtolo,* hoc eſt, exercitu, *ad propria repedare fecit.* hæc Anaſtaſius: eadem habet Paulus Diaconus, cuius tamen deprauatus corrigendus eſt textus, qui ſic habet c:

Romanum Imperium [illegible] in Italia.

Ioannes Papa captiuos redemit.

Hac denique ætate Giſulphus Beneuentanorum ductor Suram Romanorum ciuitatem, Hirpinos, atque Arcon pari modo oppida cepit. Tu vero reſtitue, pro Suram Soram, pro Hirpinos Arpinum, loco Arcon Arcanum. ſunt hæc quidem loca parum inter ſe diſtantia, in quæ potiſſimum graſſatum Ducem Beneuentanum, alij quoque tradunt hiſtorici, redemptoſque populos captiuos largitate Ioannis Rom. Pont. optimi paſtoris in omnibus ſpecimen ędentis.

c Paul. diac. lib. 6. c. 27.

III. Ad præſens tempus referri poſſe videtur (licet annus haud ſatis exploratus haberi poſſit) martyrium Heimerammi* Epiſcopi Ratiſponenſis ſub Theodone Bauariæ Principe hoc tempore illis populis dominante, qui & quintus huius nominis numeratur. Extant eius Acta d ſcripta à Cyrino Epiſcopo item Ratiſponenſi, qui eodem ferme tempore vixit. Cauſa autem ei martyrij interceſſit, quæ & ipſum Redemptorem humani generis impulit Crucis ſubire ſupplicium, dum videlicet aliena innocens ſuper ſe peccata ſuſcepit libens volenſque, quouſque liberaret à morte, qui ſcelus admiſit; licet poſtea ſuæ exiſteret innocentiæ defenſor. Etenim dum Theodonis Principis filia Ota virgo Sigibaldo cuidam commixta ex ſtupro concipiens, fœtu grauida cognita, in vitæ diſcrimen vna cum iuuene adduceretur, ipſe vt eos à nece eriperet, ſibi paſſus eſt crimen adſcribi, cuius cauſa crudeliſſime à fratre eiuſdem fœminæ cæſus eſt. Sed audi eiuſdem martyrij Acta:

* Emmerami. S. HEIMERAMMI EPISCOPI MARTYRIVM. d Extant apud Sur. die 22. Septemb. to. 5.

IV. *Vt autem comperit Lantbertus Ducis Thedonis filius, adeſſe illic venerabilem Epiſcopum, deſiliit ab equo. Erat enim in medio veſtibulo petra poſita, in quam (vt ſolent equum aſcendentes, & ab eo deſcendentes) ſeſe transferens, virga innixus, Epiſcopum ad ſe iubet adduci, adductumq; ſæculari faſtu elatus, ex oblata rei occaſione ita compellat: Salue Epiſcope, affinis noſter. At S. Epiſcopus Deum teſtem adhibens, ait ſe ex carnali commercio nullum noſſe affinem. Sed Princeps eius verba contemnens, multis eum affecit iniuriis, multaq; conuitia in conſpectu aſtantium illi in faciem dixit, creberrimeq; illi exprobrauit, quod tam honorifice tam longo tempore in Ducis ditione habitus, tanta contumelia eam affeciſſet & tanti viri ſummiq; Principis filiam peſſimo ad alios exemplo conſtupraſſet.*

LANTBERTVS IN HEIMERAMMVM INSVRGIT.

V. *Contra autem ſanctiſſimus vir Dei, hilari vultu, modeſtis & ſedatis ſermonibus excuſabat ſeſe, dicebatque: Romam me iturum promiſi, vt ſupplex inuiſam Petri Apoſtolorum Principis limina, cuius Eccleſia Euangelica auctoritate fundata eſſe dignoſcitur; cuius ſub mundi thalamo cenſorem adeſſe, dubium non eſt, qui Deo auctore, Petri ſucceſſit in honorem Apoſtolicus vir, & ſanctiſſimus tenet primatum in ſacris conſtitutus ordinibus. Mitte ergo quem vis prudentem aliquem virum, vt mecum præſentetur in conſpectu tanti Pontificis hac de re me accuſaturus, vt illic canonicam excipiam ſententiam, ne diutius criminis reus exiſtimer. Quod equidem charitate permotus tibi conſulo, tametſi non ignoro te mihi non obtemperaturum: non quod timeam cruciatus tuos, ſed quod doleat mihi tui condemnatio; cum certum ſit, te animæ tuæ magnam perniciem & detrimentum afferre. At contumax tyrannus, veritatis verbis colla ſupponere detrectans, mentis lumine orbatus, clauſis oculis cordis, arreptum baculum, cui incumbebat, nihil reformidans, in tanti Pontificis pectus adegit, moxq; ſuis præcepit, vt in eum manus inijcerent. Id eius clerici conſpicati, immenſo correpti timore, in ædium latebras ſeſe abdiderunt: vt in eos etiam quadraret illud, quod de Chriſto iam olim Propheta prædixerat e: Percutiam paſtorem, & diſpergentur oues gregis. Milites vero non pauci acriter in S. Epiſcopum manus inijcientes, vt furentis Domini animum mitigarent, eius iuſſu ſpoliatum chlamyde & ſtola, in hoſpitis horreum, vbi condebantur frumenta, abduxerunt, ibiq; ad ſcalam funibus alligarunt.*

APPELLAT ROM. ECCLESIÆ IVDICIVM S. EPISCOPVS.

e Zach. 13. Matth. 26.

VI. *Tum ille attentiſſime Dominum orans: Domine IESV Chriſte, inquit, qui manus ad crucem extendiſti, & tuo me ſanguine redemiſti tibi ingentes gratias ago, quod me ex tot regionibus ad hunc locum deducere dignatus es, & ab hoc crimine alienum, pro tui amore me vis ſanguinem profundere. Et ſic orante, quinque electi ſunt, qui eius membra amputarent. E quibus duo tremefacti, pallida facie, ab imo pectore iſthæc verba proferebant: Domine Ieſu Chriſte, de noſtris manibus huius ſanguinem non requiras: tu enim ſcis, non ſponte, ſed imperio coactos nos facere id, quod facturi ſumus. Audiens hoc vir ſanctiſſimus, ait ad Dominum: Domine, da tu illis ſecundum corda illorum. At reliqui tres carnifices pectoris ſui impietatẽ apertis indiciis declarabant, ita dicentes: Quidni crudeliter eum attrectemus, qui impudenter libidinem ſuam in tanti Principis filia explevit, ita vt ille omnibus exemplum ſtatuatur, ex eoq; diſcant omnes ſi quis præter fas in fœminam manus iniiciat, illi manus amputari debere? His dictis, digitos eius articulatim præciderunt.*

DIRVM MARTYRIVM S. HEIMERAMMI.

Deinde

Deinde furentis principis vrgente imperio, oculos radicitus euulſerunt, nares amputarunt & aures. In iis vero cruciamentis S. Dei martyr inſtar fontis perſpicui manans, non intermiſit curſum ſuũ, hymnos & pſalmos offerens Deo: factus eſt enim in tam immani agone ex ſuperna virtute robuſtus, vt ne gemitus quidem vllus ab eo ad aſtantium aures perferretur, ſed hilari vultu ſinceraq; mente Deo (vt diximus) indeſinenter preces funderet. Necdum vero tot pœnis exatiati carnifices, pedes vtroſq; cum palmis, quarum iam digitos abſciderant, detruncarunt, atque ipſa etiam verenda impudenter abſtraxerunt.

VII. *Interim pergebat S. Martyr, licet exili iam voce, in laudibus Dei & Pſalmis Dauidicis. Cernentes vero carnifices eum pœnis afflictum & membris tam deſtitutum, ipſius linguæ miniſterio inuidentes, eam ferro in os iniecto præciderunt; atque ita corporis trunco relicto abierunt. Remanſit autem in certaminis campo, ſanguine ſuo inuolutus, victor triumphalis exultans. Poſtquam autem hoſtes abiere, è ſuis latibulis ad venerabilem Chriſti martyrem clerici cum vicinis mulieribus aduolarunt, à quibus vir ſanctus pro ſui refrigerio aquam petebat.* VITALIS NEGAT POTVM S. MARTYRI. *Dixit autem ad eum Vitalis presbyter & interpres eius, vir pius & religioſus, cuius antea meminimus: dixit vero non ſine lachrymis, quas ab eius oculis exprimebant tanti ſui magiſtri cruciatus: Quid vis refocillari, cum ſis membris corporis deſtitutus? Meo quidem iudicio rectius tibi mortem optaris, quam tot affectus iniuriis vitam producere velis.*

VIII. *Cernens autem Dei martyr presbyteri ſui animum ſecus affectum, quam expediret, collecto ſpiritu, abſciſſa lingua verba, vt potuit, explicans, ita ait ad eum: Non tibi in mentem venit, ſæpe me dixiſſe, neminem ad mortem feſtinare debere, ſed potius optare, vt differatur, vt poſſit piis interceſſionibus faciem domini præoccupare, vt detur ſpatium infirmis ad agendam pœnitentiam propter ea, quæ humana infirmitas perpetrauit? An vero pigritia tua moleſtum videtur, cruentum refrigerare pectus?* pergens vero, non tam imprecatus eſt ei malum, quam quod ob peccatum eſſet paſſurus, Deo vindicare, ita prædixit: QVÆ VLTIO SECVTA EST VITALEM. *Quoties, inquit, potum ori tuo applicueris, mentis inops ſias, nec tamen cuiquam noceas, ſed inobedientiæ exemplum de te prabeas. Dixit hoc vir ſanctiſſimus, & vt dixit, ita factum eſt.* hæc & alia, præſertim vero miracula, quæ ad eius ſacras reliquias operatus eſt Deus, idem auctor plurib. narrat, qui & terribilem Dei vltionem in facinoroſos illos delinquentes deſcribit, & de Eccleſia in eius memoriam condita meminit. Porro natalẽ eius, quo martyrij corona redimitus triumphans aſcendit in cœlum, decimo Kalendas Octobris in ſacras martyrum relatũ tabulas anniuerſaria die Catholica Eccleſia pie ſancteq; celebrat eiuſmodi elogio tanto viro digno: *Ratiſponæ in Bauaria S. Emmerami * Epiſcopi & martyris, qui vt vt alios liberaret, mortem ſæuiſſimam Chriſti cauſa patienter ſubiit.* *Heimerammi. Illuſtrauit plane prouinciam illam tanti martyris fulgor, quo neſciuit impiæ hæreſis denſam caliginem, fide lucens ſub Principibus Orthodoxis Catholicæ fidei vere cultoribus.

MARTYRIVM PASSVS HEIMERAMMVS. Verum quod ad tempus martyrij S. Emmerami, in incertum (vt diximus) ſine certo duce cucurrimus: Cum enim non eſſet ſcriptus liber, nec certus auctor quem ſequeremur, errare contigit: quod non prius ſenſimus, quã cum accepimus Epitaphium antiquitus ſcriptum, in quo expreſſe ponitur martyrium conſummaſſe anno Chriſti ſexcenteſimoquinquageſimoſecundo. accepimus illud à viro doctiſſimo Marco Velſero Auguſtano, qui res Baioarias feliciori, ſicut & veriori ſtylo in lucem prodet, apud quem de eodem Martyre plura leges.

IESV CHRISTI
ANNVS 703.

IOANNIS PAP. VI.	TIBERII ABSIM. IMP.
Annus 2.	Annus 7.

I. ANNVS ſequitur ſeptingenteſimus tertius Indictione prima, quo pulſo Tiberio Abſimaro Imperatore, Iuſtinianus in Imperium reſtituitur per Trebellium Bulgarorum Regem, clanculo per aquæductum ingreſſus Conſtantinopolim. Cum Tiberius fuga ſibi conſuleret, necnõ eius frater Heraclius, & alij primores ciuitatis, eos Iuſtinianus vinctos in poteſtatem accipiens & nobiles omnes illos Senatores atq; Patricios in muro [illegible] ſupplicio affecit: Abſimarum vero atque Leontium, qui primus occuparat Imperium, vinctos per vrbem in pompa duxit, ludiſq; circenſibus repræſentauit: cumque Iuſtinianus eorum ceruices calcans, vſq; ad ſolutionem primi prauij eos ſub pedibus haberet, vniuerſus populus illud Dauidicum acclamauit: *Super aſpidem & baſiliſcum ambulaſti, & conculcaſti leonem & draconem.* Inde eos in Cynegium miſſos, capite truncari iuſſit. Innumeram quoque multitudinem, tam ex ciuibus, quam ex ſuis poſitis militibus perdidit, pluresque in ſaccos miſſos in mare necari fecit: alios autem, cum ad prandium vel ad cœnam accubitarent, mox, vt ſurgebant, cruci[illegible] ciſione perdebat, adeo vt vehementer omnes timor inuaſerit. hæc ex Græcorum Annalibus, Theophane & alijs.

Sed quid pręterea? Iuſto Dei iudicio factum eſt, vt Callinicus Patriarcha, qui pollens numero Epiſcoporum Orientalem fœdauit Eccleſiam, & in Romanam [illegible] xit, ab eodem Iuſtiniano Imperatore vinctus, [illegible] batus fuerit, & Romam in exilium miſſus: vt qui [illegible] ſuperbe in Romanum Pontificem caput extulerat, ab eodem vitæ ſtipem humiliatus acciperet. Habent [illegible] mnia idem Theophanes atq; Græcorum Annales. [illegible] digne perpeſſus, qui primus auſus eſt abſq; conſenſu Romani Pontificis vniuerſale congregare Concilium, [illegible] turias edere canonum, ſoluere Eccleſiaſticam diſciplinam, traditiones acceptas à maioribus proculcare. Iſta [illegible] quo magis conſidero, eo magis admirari non deſino, [illegible] iuſta vindicta ſit diuinitus factum, vt qui aduerſus Romanam Eccleſiam adeo ardenti animo pellexerat Iuſtinianum Auguſtum, & excitarat eundem aduerſus Romanum Pontificem, ab eodem talia tantaque paſſus, qualia nemo ante Conſtantinopolitanorum Antiſtitum à Chriſtiano perpeſſus reperiatur Imperatore.

Sublato igitur è medio nouatore Callinico Patriarcha, in locum ipſius ſubrogandum Iuſtinianus [illegible] Cyrum quemdam in Amaſtride inſula monachum, [illegible] quod ipſi recuperationem Imperij prædixiſſet. His peractis, rebuſque penitus ſtabilitis, idem Imperator Trebellium Bulgarorum Regem, per quem fuerat reſtitutus, muneribus digne donatum dimiſit ad propria. Tunc filium ſuum Tiberium, Theodoramque coniugem imperiali corona pariter inſigniuit. At hęc cœpta hoc anno, in ſequentem propagata noſcuntur. Sicq; abſque obice, deletis penitus aduerſariis, poſſedit pacifice Imperium.

Eodem anno Cunipertus Rex Longobardorum, cum annos duodecim regnaſſet ſolus poſt patris obitum, ex hac vita migrauit: de quo Paulus c. Hic, inquit, *in Campo Coronata, vbi bellum contra Alachin geſſit, in honorem beati Georgij martyris monaſterium conſtruxit. Fuit autem vir elegans & omni bonitate conſpicuus, audaxq; bellator. Hic multis Longobardorum lachrymis iuxta baſilicam Domini Saluatoris, quam quondam auus eiuſdem Aripertus conſtruxerat, ſepultus eſt, regnumq; Longobardorum Luithberto filio adhuc puerilis ætatis reliquit, cui tutorem Aſprandum virum ſapientem & illuſtrem contribuit.* Hæc Paulus, qui ſubdit, intra octo menſes, ſuberato Aſprando, regnum delatum ad Ragenbertum Ducem Taurinorum, ſed eodem anno ipſo extincto, delatum eſſe regnum Aſprandi filio; quod contigit anno ſequenti, quo & de ipſa plura alia dicturi ſumus. Quod ad dictum monaſterium pertinet, creditur, quod eſt vetuſtiſſimum atque nobile admodum in ſuburbijs Ferariæ ciuitatis, quæ & ſub eiuſdem S. Georgij protectione dicata permanet.

Eodem anno defunctus eſt ſanctus Benedictus Abbas in Anglia, miræ ſanctitatis vir, cuius diem natalem pridie Idus Ianuarij conſecratum Eccleſia Catholica [illegible]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN